

RICHTLIJNEN VOOR DE BESCHERMING VAN SCHOLEN EN UNIVERSITEITEN TEGEN MILITAIR GEBRUIK TIJDENS GEWAPEND CONFLICT

Partijen bij een gewapend conflict worden aangespoord geen scholen en universiteiten te gebruiken voor welk doel dan ook ter ondersteuning van hun militaire krachtmeting. Hoewel wordt erkend dat bepaalde vormen van gebruik niet in strijd zijn met het oorlogsrecht, moeten alle partijen zich inspannen om te voorkomen dat afbreuk wordt gedaan aan de veiligheid en het onderwijs van studenten, met behulp van het volgende als richtlijn voor verantwoordelijke praktijken:

Richtlijn 1: Functionerende scholen en universiteiten moeten niet op enigerlei wijze door de strijdkrachten van de partijen in een gewapend conflict worden gebruikt ter ondersteuning van de militaire krachtmeting.

- (a) Dit principe geldt ook voor scholen en universiteiten die buiten de normale lessen tijdelijk zijn gesloten, tijdens de weekends, op feestdagen, en tijdens vakantie periodes.
- (b) De partijen in een gewapend conflict mogen niet met geweld, noch door het bieden van prikkels aan bestuurders in het onderwijs, scholen en universiteiten evacueren, opdat ze beschikbaar kunnen worden gemaakt voor gebruik ter ondersteuning van de militaire krachtmeting.

Richtlijn 2: Scholen en universiteiten die zijn verlaten of geëvacueerd vanwege de gevaren van gewapend conflict, mogen niet door de strijdkrachten van de partijen bij een gewapend conflict worden gebruikt voor welk doel dan ook ter ondersteuning van hun militaire inspanning, behalve in verzachtende omstandigheden wanneer ze worden geconfronteerd met onhaalbare alternatieven en alleen voor zolang er geen keuze mogelijk is tussen een dergelijk gebruik van de school of universiteit, of een andere haalbare manier voor het verkrijgen van een gelijkwaardig militair voordeel. Andere gebouwen moeten worden beschouwd als betere opties en verdienen de voorkeur boven school- en universiteitsgebouwen, zelfs als ze niet zo handig zijn gesitueerd of samengesteld, behalve wanneer dergelijke gebouwen speciaal zijn beschermd onder het Internationaal Humanitair Recht (bv. ziekenhuizen) en in gedachten houdend dat partijen in een gewapend conflict altijd haalbare voorzorgsmaatregelen moeten nemen om alle civiele objecten tegen aanvallen te beschermen.

- (a) Ieder dergelijk gebruik van verlaten of geëvacueerde scholen en universiteiten moet worden beperkt tot een minimaal benodigde tijd.
- (b) Verlaten of geëvacueerde scholen en universiteiten die ter ondersteuning van de militaire krachtmeting door de strijdkrachten van partijen in een gewapend conflict worden gebruikt, moeten beschikbaar blijven voor onderwijsinstanties om zo snel als mogelijk na het terugtrekken van de strijdkrachten te heropenen, op voorwaarde dat dit niet het risico van het in gevaar brengen van de veiligheid van studenten en medewerkers met zich meebrengt.
- (c) Alle sporen en indicaties van militarisering of fortificatie moet na de terugtrekking van de strijdkrachten volledig worden verwijderd, en alles moet in het werk worden gesteld om zo spoedig mogelijk eventuele schade aan de infrastructuur van de instelling te herstellen. In het bijzonder moeten alle wapens, munitie en onontplofte munitie of overblijfselen van de oorlog van de lokatie worden verwijderd.

Richtlijn 3: Scholen en universiteiten mogen nooit vernietigd worden als een maatregel die is bedoeld om de partijen de mogelijkheid te ontnemen om die in de toekomst van het gewapende conflict te gebruiken. Scholen en universiteiten – in gebruik, gesloten voor een dag of wegens vakantie, geëvacueerd of verlaten – zijn gewone civiele objecten.

Richtlijn 4: Hoewel het gebruik van een school of universiteit door de strijdkrachten van de partijen in gewapende conflicten ter ondersteuning van hun militaire krachtmeting, afhankelijk van de omstandigheden, tot gevolg kan hebben dat deze verandert in een militair doel en aldus kan worden onderworpen aan aanvallen, moeten partijen in een gewapend conflict alle haalbare alternatieve maatregelen overwegen voorafgaand aan het aanvallen van deze instellingen, met inbegrip van, tenzij omstandigheden dat niet toelaten, de vijand op voorhand waarschuwen dat een aanval aanstaande zal zijn, tenzij deze het gebruik ervan eindigt.

- (a) Voorafgaand aan iedere aanval op een school die een militair doel is geworden, moeten de partijen in een gewapend conflict rekening houden met het feit dat kinderen recht hebben op extra respect en bescherming. Een bijkomende belangrijke overweging is het potentieel negatieve lange termijn effect op de toegang tot onderwijs van een gemeenschap, als gevolg van beschadiging of vernietiging van een school.
- (b) Het gebruik van een school of universiteit door de strijdkrachten van een partij in een conflict ter ondersteuning van de militaire krachtmeting mag niet dienen als rechtvaardiging voor een tegenpartij die het in beslag neemt, om het te blijven gebruiken ter ondersteuning van de strijd. Zo spoedig mogelijk moet elk bewijs of indicatie van militarisering of fortificatie worden verwijderd, en de faciliteit teruggegeven aan civiele autoriteiten voor het doel van haar educatieve functie.

Richtlijn 5: De strijdkrachten van de partijen in een gewapend conflict mogen niet worden gebruikt om de veiligheid van scholen en universiteiten te garanderen, tenzij alternatieve middelen voor het verstrekken van essentiële beveiliging niet beschikbaar zijn. Indien mogelijk moet adequaat opgeleid civiel personeel worden gebruikt om de veiligheid van scholen en universiteiten te garanderen. Indien nodig moet worden overwogen de kinderen, studenten en medewerkers te evacueren naar een veiliger locatie.

- (a) Als strijdkrachten bezig zijn met beveiligingstaken in relatie tot scholen en universiteiten moet, indien mogelijk, hun aanwezigheid op de terreinen en of gebouwen worden vermeden om te voorkomen dat afbreuk wordt gedaan aan de civiele status van van de inrichting en het verstoren van de leeromgeving.

Richtlijn 6: Alle partijen in een gewapend conflict dienen voor zover mogelijk en geschikt, deze Richtlijnen op te nemen in bijvoorbeeld hun doctrine, militaire handboeken, rules of engagement, operationele orders en andere verspreidingskanalen, om geschikte werkwijzen aan te moedigen in de commandostructuur. Partijen in een gewapend conflict moeten beslissen wat de meest geschikte manier is om dit te doen.